

Que els capitalistes paguen les conseqüències de l'epidèmia, no els treballadors!

L'agent (Covid-19) i el moment (desembre de 2019) de l'epidèmia actual no podien preveure's, però el fenomen com a tal era tan inevitable com les crisis del capitalisme. Nombrosos treballs científics documentats sobre els virus emergents i els riscos d'una pandèmia han tractat d'advertir-ho des de fa anys. En va.

Encara que li moleste a Trump, el nou coronavirus no és xinés. Va nàixer de la naturalesa, la qual cosa il·lustra la dialèctica materialista (Karl Marx, 1845) i les lleis de l'evolució biològica (Charles Darwin, 1859). Ha contaminat la raça humana a causa de les relacions mundials de producció basades en la propietat privada dels mitjans de producció i la cerca de benefici. El fet cert és que el capitalisme en declivi està deteriorant el medi ambient i canviant les relacions amb les espècies domèstiques i la fauna salvatges en una escala sense precedents. Això facilita les mutacions de ceps de bacteris resistents als antibiòtics i l'aparició de nous virus que ataquen als humans com la Covid-19, l'èbola, la SARS-Cov, l'hepatitis E, la nipah ... (veure David Quammen, *Spillover, Animal Infections and the Next Human Pandemic*, 2012; Rob Wallace, *Big Farms Make Big Flu*, 2016 ...).

Al març, l'epidèmia de coronavirus ha precipitat una nova crisi capitalista mundial que ha posat fi a una fase d'acumulació de capital (2009-2020). La recessió estava ja anunciada per la desacceleració del creixement global i la caiguda del comerç internacional a la fi de 2019. Ha començat com una crisi financera, continuat amb una caiguda en el preu del petroli i després amb l'enfonsament de la producció industrial i els serveis de productius de mercaderies. La crisi econòmica hauria ocorregut inevitablement en 2020, però ha sigut agreujada per la pandèmia. El PIB mundial està afonant-se.

La classe dominant és incapaç de preparar a la societat per a les catàstrofes climàtiques i sanitàries. Quan el seu Estat es veu obligat a bregar amb elles, resulta ser molt incompetent i continua actuant en detriment de la majoria de la població.

En un pol del sistema imperialista mundial, els països dominats tenen pocs sistemes de salut pública. Només la burgesia i els estrats superiors de la petita burgesia tenen accés a una atenció de qualitat. Però, en l'altre pol, els països imperialistes (els Estats Units, Xina, Itàlia, Espanya, França, Gran Bretanya, Rússia etc.) no havien preparat reserves dem mascaretes i respiradors, a excepció de Corea, que havia patit particularment les epidèmies de SARS en 2003 i de MERS en 2015. En les dècades anteriors, ja siga per la reaccionària contraofensiva de la burgesia dels països avançats contra les conquestes socials, o per la restauració del

capitalisme (Xina, Rússia ...), els sistemes de salut pública han sigut deliberadament escanyats i afeblits. Els governs, no sols Johnson, Trump o Bolsonaro, ni tan sols han aprofitat la bretxa entre l'inici de la pandèmia a Xina i el contagi a la seua pròpia població per a preparar-se per al xoc sanitari, organitzar estocs d'equipaments i reorientar la producció industrial per a aqueixa fi.

En conseqüència, les poblacions han pagat amb milers de morts la imprevisió dels estats burgesos i la improvisació dels governs. En absència de mitjans de tractament adequat (respiradors), de detecció (tests) i mitjans de prevenció (gels hidroalcohòlics, roba de protecció, mas caretes), els estats han recorregut a la mesura més restrictiva i autoritària, la més perjudicial per a la vida social, la més desigual entre les classes socials: el confinament generalitzat de la població en els seus domicilis.

D'una banda, part del proletariat s'ha vist obligat a treballar com a excepció del confinament: treballadors de la salut, del transport, escombriaires, dependents dels comerços d'aliments ... a vegades, especialment al començament de l'epidèmia, sense cap mena d'equip. D'altra banda, la majoria dels treballadors del sector informal dels països dominats no poden deixar de treballar ni un dia, a risc de morir de fam. Entre els confinats, no hi ha igualtat. Alguns tenen habitatges saludables, espaioses i connectades; uns altres estan amuntegats sense comoditats, en promiscuïtat i fins i tot en condicions insalubres. En els camps de refugiats, barris marginals, faveles, residències d'ancians o presons, el distanciament social és quasi impossible.

La combinació de la crisi del capitalisme i la pandèmia ha provocat la fallida de milions de treballadors independents i la desocupació de milions de treballadors assalariats. Mentrestant, cada Estat (parlament, govern, banc central) rega amb diners als seus grups capitalistes perquè sobrevisquen a la crisi i competeixen contra els altres durant la recuperació: 8 bilions de dòlars a tot el món segons l'FMI, a partir del 9 d'abril, inclosos 3 bilions de dòlars als Estats Units, 1,1 bilions d'euros a Alemanya, l'equivalent a 150 mil milions de dòlars a Xina, l'equivalent a 475 mil milions de dòlars a Gran Bretanya, etc. Tot això va acompanyat d'un ressorgiment del proteccionisme, fins i tot de pretensions reaccionàries d'autarquia (un vell mite feixista, a vegades presentat com "una transició ecològica").

Als països més afectats per l'epidèmia de coronavirus, tothom ha pogut notar que els

capitalistes són superflus (propietaris de pimes, gerents de grans grups, accionistes, etc.) i que són indispensables certs treballadors independents (per exemple, les persones dedicades a l'ajuda a domicili dels ancians) i sobretot nombrosos assalariats (personal sanitari, electricistes, treballadors postals, conductors de transport públic, conductors de camions, i en particular els menys considerats i pitjor pagats (escombriaires, caixers de comerços o treballadors de manteniment d'hospitals, etc.). Com en tota catàstrofe, una part de la població mostra solidaritat i altruisme, ja siga entregant-se amb dedicació al treball indispensable o mitjançant l'ajuda voluntària a hospitals, veïns, ancians, etc. el que deixa entreveure com podria ser la futura societat comunista.

En contrast, la defensa per cada Estat de la propietat privada dels mitjans de producció, i la rivalitat entre ells, han obstaculitzat la cooperació internacional, la coordinació i el repartiment racional de les tasques, els equips, els productes, la cerca de tractaments i mitjans de prevenció (tests, vacunes, etc.). Per a cada Estat burgés, la crisi sanitària i econòmica és una oportunitat per a tractar d'enfortir el nacionalisme, restringir les llibertats, qüestionar els drets laborals, conferir més poders a la policia i a l'exèrcit. Molts dirigents polítics s'han atrevit a designar com a responsables de l'epidèmia l'OMS, un altre país o els migrants. Alguns han aprofitat l'oportunitat per a posar el seu parlament en suspens (Hongria). Més d'un govern ha aconseguit fer oblidar les seues polítiques criminals: posar en perill als migrants a les fronteres dels Estats Units o de la Unió Europea, crims de guerra a Síria, programes anti-musulmans a l'Índia i Birmània, colonització de Cisjordània etc.

No obstant això, la majoria de les organitzacions de treballadors, sindicats i partits, accepten dividir la classe treballadora mundial i sotmetre's a la seua pròpia burgesia, acomodant-se en la unió nacional entorn de l'Estat burgés i el govern al servei dels capitalistes.

La humanitat s'enfronta als riscos que planteja el manteniment del capitalisme, un mode de producció que ha acabat el seu paper progressiu. Si es manté el capitalisme, l'Estat farà recaure el pagament del deute públic sobre els productors, els capitalistes contractaran baixant els salaris i / o augmentant les hores de treball. Cal impedir que la recuperació es faça, com en 2009-2010, a costa dels treballadors.

Els principals problemes de l'economia, del medi ambient o de la salut pública no són nacionals i no poden resoldre's dins dels límits d'un Estat. Per posar fi a les guerres i a les crisis econòmiques, per limitar les epidèmies, cal acabar amb el capitalisme i col·lectivitzar l'economia. Això requereix la construcció d'una organització revolucionària internacional de treballadors i un partit revolucionari de treballadors en cada Estat, l'autoorganització de les masses, la lluita perquè les organitzacions obreres de masses trenquen amb la burgesia que condueix a la humanitat a la barbàrie.

- Gratuïtat de totes les cures sanitàries! Mascaretes i tests per a tots, respiradors a bastament!

- Confiscació sense indemnització de les clíniques privades, grups farmacèutics, empreses que poden produir mascaretes, roba de protecció, respiradors, tests o medicaments antivirals! Control pels treballadors d'aquestes produccions! Anul·lació de totes les patents d'equips mèdics i tractaments!
- Satisfacció immediata de les reivindicacions del personal sanitari! Finançament de mesures urgents de salut i de protecció social mitjançant un impost molt progressiu sobre la renda i amb els diners de la cancel·lació de les subvencions al capital, les despeses militars i les subvencions a les religions.
- Prohibició de tots els acomiadaments, manteniment de totes les llocs de treball! Permís finançat per l'Estat per a les persones que necessiten cuidar els seus fills!
- Prohibició dels desnonaments d'habitatges. Confiscació d'hotels i allotjaments desocupats (per a malalts lleus, persones sense llar, dones maltractades, famílies en habitatges amuntegats o en mal estat, etc.). Suspensió de lloguers d'habitatges i pagaments a bancs per crèdits immobiliaris o de consum. Garantia d'alimentació suficient i de subministrament d'aigua, energia i comunicació per a tota la població.
- Legalització immediata de tots els migrants! fora els cossos repressius i l'exèrcit de les poblacions!
- Autoorganització dels treballadors i veïns per al control del compliment de les mesures necessàries per a detindre la pandèmia.
- Coordinació de la producció d'equips mèdics i distribució internacional al ritme del progrés de l'epidèmia! Col·laboració internacional per a la distribució de recursos i la recerca de vacunes, tractaments antivirals, nous antibiòtics!
- Control dels treballadors sobre l'activitat dels serveis i les empreses essencials i sobre el tancament dels no essencials! Expropiació dels grups capitalistes! Fi de les intervencions militars i tancament de les bases estrangeres! Alt a la desforestació, destrucció de manglars o esculls de coral, limitació de la pesca industrial i ramaderia intensives!
- Govern obrer basat en els consells obrers, la destrucció de l'Estat burgés i la dissolució dels cossos repressius! Pla de producció decidit per la població per a satisfer les necessitats socials preservant el medi ambient i el futur de la humanitat!
- Federació Socialista Mundial!

1 de maig de 2020

COL-LECTIU REVOLUCIÓ PERMANENT - CoReP
(Alemanya, Àustria, Estat Espanyol, França, Turquia)

Internacional: www.revolucionpermanente.com

Alemanya: raetedemokratie@online.de Àustria: www.klassenkampf.net Estat Espanyol: www.ikcirklo.org

França: www.groupemarxiste.info/ Turquia: www.patronsuzdunya.com

